

РЕШЕНИЕ

№ 138

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 16 април 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на седемнадесети март през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д.№112** по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Й.Б.С. ***** против част от решение №859 от 29.12.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№730 по описа на съда за 2014 г. С обжалваното решение в посочената му част е потвърдено наказателно постановление №14-1158-000686 от 20.03.2014 г., издадено от Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) към ОД на МВР - Перник срещу **Й.Б.С. *****, В ЧАСТТА, с която за нарушение по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, тъй като районният съд не е взел предвид „всички обстоятелства, свързани с делото“. Жалбоподателят възразява срещу липсата на изводи в решението на първата съдебна инстанция относно факта на образуване на административнонаказателно производство след задържането му по реда на Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Излага доводи във връзка с със законосъобразността на задържането и неосигуряването му на адвокат за това време, като твърди, че именно стресът от ситуацията е причината за направения отказ да бъде изпробван за употреба на алкохол. От касационната инстанция жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция в обжалваната му част и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление и в потвърдената му част.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР - Перник, пред съда не изпраща представител, не изразява становище по оспорването.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на жалбата. Предлага решението на първата съдебна инстанция, като правилно и законосъобразно в обжалваната му част, да бъде потвърдено.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението в посочената му част е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Обжалваният съдебен акт, като постановен в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото, по повод правен спор, родово и местно подсъден на Районен съд – Перник, като първа инстанция, от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН, от чиито мотиви, ведно с диспозитива, безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено в посочената му част, е валиден.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 02.03.2014 г. около 14:45 часа в гр. Перник Й.С.***, водач на МПС, след преминаване на кръстовището на ул. *** с ул. *** на червен забранителен сигнал на светофарната уредба, работеща в нормален режим, е спрял за проверка от мл. автоконтрольор към сектор „ПП“ при ОД на МВР - Перник. Поради отказ на С.*** да бъде изпробван за употреба на алкохол при управление на МПС с техническо средство „дрегер“ и след издадено предписание за медицинско изследване, на което водачът не се подлага, със съставяне на акт, срещу С.*** е образувано административнонаказателно производство за нарушение на ЗДвП, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд при извършваната проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство и актовете, обективирали го, не установил процесуални пороци при воденето му, които да са абсолютно съществено процесуално основание за отмяна на наказателното постановление в относимата му към настоящото производство част.

Разгледал съществото на спора, след съвкупна преценка на доказателствата, приобщени по делото и доводите на наказаното лице, районният съд е постановил, че НП в частта, с която е наложено административно наказание за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е законосъобразно, тъй като безспорно именно С.*** с отказа си да бъде проверен за употреба на алкохол, е нарушил посочената разпоредба на закона, за което правилно и законосъобразно е административно наказан, с предвидените в закона две административни наказания в кумулация, без наличие на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Без основание е оплакването на жалбоподателя за липса на обсъждане в решението на първата съдебна инстанция на факта на отвеждане и задържане на наказаното лице в поделение на МВР. На първо място процесното административнонаказателно производство се води независимо от административното производство, водено по реда на ЗМВР, отнасящо се до задържането и отвеждането на С.*** в помещенията на МВР, като последното подлежи на съдебна проверка в друго производство.

На следващо място и доколкото по делото безспорно е установено мястото на извършване на процесното нарушение, териториалната и материална компетентност на актосъставителя, респективно на административнонаказващия орган, съставянето на акта в присъствието на нарушителя и надлежното удостоверяване на отказа на последния да подпише акта, то правилни са изводите на районния съд за законосъобразност на производството, респективно на НП, в тази му част. Проверката за законосъобразност на воденото производство не следва да държи сметка за осигуряването или не на процесуален защитник на наказаното лице. В производствата за налагане на административно наказание, водени по реда на ЗАНН, правото на посочено за нарушител лице да реагира адекватно по повод образувано срещу него производство е гарантирано посредством, както регламентираната възможност да възрази при съставяне на акта, така и чрез законовата възможност да възрази срещу съставения акт в тридневен срок след това. От друга страна свободна е волята на посочения за нарушител да ползва процесуален представител, но липсва насрещно задължение на компетентните органи да му осигурят такъв вид защита, тъй като не са били налице предпоставки. По делото липсват на данни за ограничаване в цялост на възможността на С. да се възползва от това си право. Напротив, последният както е отказал по своя воля да подпише акта за установено нарушение, така не е вписал в същия възражения, както и не е възразил в законовия тридневен срок. Без това да служи срещу С.***, същото индикира свобода на действията му, но неупражняване на

законоустановеното му право на защита по силата на собствената му воля, поради което правото му на защита в административнонаказателното производство не е било ограничено.

Без основание са и доводите в жалбата срещу изводите на районния съд по същество на вмененото нарушение на ЗДвП поради наличие на причини от психологично естество (стрес) водачът да откаже проба. Във връзка с приложимия и приложен материален закон, проверка за правилното приложение на който касационния съд следва да извърши и служебно, настоящият състав, на основа изводите по фактите на районния съд, че на посочените в акта и НП дата и място С.***, в качеството му на водач на ППС, при извършена проверка от компетентни длъжностни лица, е отказал да се подложи на проверка за наличие на концентрация на алкохол в кръвта във време на управление на ППС, счита поведението на водача за съставомерно деяние именно по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, установяващ задължение за водачите на ППС, производно на забраната на чл. 3, ал. 3 т. 1 от ЗДвП. Материалният закон е приложен правилно. Твърдението за наличие на стрес у С.***, което се явило причина да откаже да бъде тестван за употребата на алкохол, не намира опора във фактите, установени по повод спора. Напротив, данните за цялостното поведение на водача от момента на спирането му за проверка, самоволното напускане на мястото на проверката, отказът да бъде изпробван с дрегер, както и удостоверения отказ да получи талон за медицинско изследване и отказът да се подложи на такова изследване, са достатъчни да обективират съставомерност на поведението на С. от обективна и субективна страна именно по посочената разпоредба на ЗДвП. Съответно и на правилата на чл. 27 от ЗАНН за процесното деяние са наложени изрично предвидените в закона, в кумулация и в абсолютен размер, две административни наказания, поради което правилна е преценката на районния съдия за законосъобразност на НП в потвърдената му част и на това основание. От друга страна липсата на данни за наличие на предпоставки, предполагащи освобождаване от административнонаказателна отговорност е достатъчна чл. 28 от ЗАНН да не намери приложение по отношение на процесното деяние, в каквато посока са и изводите на решаващия първоинстанционен състав.

Предвид гореизложеното районният съд, като е потвърдил наказателното постановление в процесната му част, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който валиден, допустим и съответен на приложимия материален закон, следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК **Административен съд – Перник, касационен състав**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №859 от 29.12.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №730 по описа на съда за 2014 г. В ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление №14-1158-000686 от 20.03.2014 г., издадено от Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник срещу Й.Б.С. ***, В ЧАСТТА, с която за нарушение по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

**ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/**